

HOSPICE SJÆLLAND STØTTEFORENING

Nyhedsbrev

nr. 2/2023

Støt Hospice-sagen

- for lindring, nærvær og omsorg

Formandens klumme

Af Hanne Høyer Pedersen

På generalforsamlingen den 30. maj 2023 havde jeg den ære at blive valgt som formand for Støtteforeningen. Jeg takker for valget og skal gøre mit bedste for, at vi i bestyrelsen sikrer, at Støtteforeningens arbejde - helt i overensstemmelse med foreningens vedtægter - også i fremtiden vil skabe værdi for patienter og pårørende, for de frivillige og for Hospice Sjælland.

Jeg vil gerne her benytte lejligheden til endnu en gang at takke vores tidligere formand Karen Margrethe Lund for den store indsats, hun gennem en lang årrække har ydet i bestyrelsesarbejdet. Det er dejligt fortsat at møde Karen Margrethe på Hospice, hvor hun fortsætter som frivillig samt som formand for aktivitetsudvalget og det frivillige sangkor. Se i øvrigt Karen Margrethes indlæg på side 8 i Nyhedsbrevet.

Referat fra generalforsamlingen findes på foreningens hjemmeside www.hospicesjællandstøtteforening.dk

Lidt om mig

Jeg har været med i Støtteforeningens bestyrelse siden 2016 – året forinden blev jeg valgt som suppleant. Jeg har oplevet Hospice Sjælland som pårørende og medindlagt, idet min mand Finn døde på Hospice i juli 2012 efter et langt sygdomsforløb og et længere ophold på Hospice. Jeg synes, Hospice Sjælland er et fantastisk sted og plejer at sige, at Hospice passede på Finn, på mig og på vores tre børn, og hvis vi havde taget hunden med, havde den sikkert også følt sig hjemme.

Efter at børnene – trillinger, som nu er 30 år – er flyttet hjemmefra, bor jeg alene i mit hus i Jyllinge. Jeg har en kæreste, der bor i Køge. Med et moderne udtryk lever vi i et cola forhold (COuples Living Apart). Jeg er jeg 67 år og gik på efterløn i 2020. Inden da havde jeg et spændende job som kontorchef i Topdanmark, hvor jeg bl.a. arbejdede med produkt- og forretningsudvikling, projektarbejde og også en del bestyrelsesarbejde bl.a. i brancheorganisationen Forsikring & Pension.

Jeg er glad for og stolt af at være en del af bestyrelsen. Ud over bestyrelsesarbejdet giver jeg gerne en hånd med, hvor der er behov, når jeg er på Hospice. Derudover synger jeg i det frivillige sangkor på Hospice.

Om bestyrelsen

Efter generalforsamlingen har bestyrelsen konstitueret sig, som det fremgår af Nyhedsbrevets bagside. Ud over bestyrelsen deltager suppleant Carsten Moltke Hansen i bestyrelsesmøderne. Anne Grethe Himmelstrup er stoppet som suppleant.

Det er en fornøjelse at opleve, at alle i bestyrelsen er gode til at byde ind og hjælpe til med forskellige opgaver. Men som i så mange andre frivillige foreninger er det ofte Tordenskjolds soldater, når det kommer til de lidt mere administrative og organisatoriske opgaver. Så hvis du – kære læser – har mod på og flair for at ville hjælpe til med foreningsarbejdet, så tøv endelig ikke med at kontakte en af os i bestyrelsen.

Tak

Når jeg i forskellige sammenhænge omtaler Hospice Sjælland og Støtteforeningen, fornemmer jeg altid en opbakning til stedet og til det arbejde, Støtteforeningen gør. Det bliver jeg rigtig glad og stolt over. Støtteforeningens arbejde kan vi kun udføre, fordi vi er så heldige at have nogle trofaste medlemmer, der via deres medlemskab støtter den gode sag. Og så kan vi også glæde os over, at vi ind i mellem modtager gaver og donationer – ofte ledsaget af smukke ord om Hospice Sjælland, de frivillige og Støtteforeningen. Herfra skal lyde en kæmpe tak til alle, der bidrager til og bakker op om Støtteforeningens arbejde.

Ny frivilligkoordinator

Af Vibeke Steen Lund

Jeg hedder Vibeke Steen Lund og er frivilligkoordinator på Hospice Sjælland.

Jeg har været sygeplejerske i næsten 42 år, de sidste 8 her på Hospice Sjælland. Jeg har i de 8 år haft et godt samarbejde med de frivillige og sat stor pris på deres engagement og lyst til at være en del af hospice. For ca. ½ år siden blev stillingen som frivilligkoordinator ledig.

Jeg tænkte, at jeg kunne kombinere min viden om hospice og mit kendskab til de frivillige og deres arbejde. Så jeg søgte stillingen og var så heldig at få den.

Det har været et utrolig spændende ½ år. De frivillige har taget helt utrolig godt i mod mig, og jeg oplever at mine sygeplejerskekolleger sætter pris på mit valg. Det er fantastisk at have et job, hvor alle der møder ind på arbejde er glade, fulde af arbejdslyst og har en kæmpe lyst til at gøre noget for andre. Det giver en utrolig god stemning fra starten.

For mig er de frivillige den hverdag vores patienter er afskåret fra, de kommer med hver deres personlighed og hver deres historie. For mig er den forskellighed meget vigtig. Det giver et bredt og nuanceret input til vores patienter. De frivillige udfylder mange forskellige roller. Der er nogen der er måltidsværter, der er nogen der cykler med vores Rickshaw, der er nogen der passer vores blomster i huset, der er nogen som kommer og spiller klaver, bager pandekager eller går med drinksvognen som forkæler vores patienter. Jeg kan sagtens nævne flere ting. Men essensen er, at de alle gør noget godt for vores patienter.

Fra den nationale hospicedag i september

Sommerfest for de frivillige

Jeg står også for arrangementer for de frivillige, bustur til andre hospicer, cafemøder hvor vi hører om hvad der sker i vores hus. Vi har holdt sommerfest. Der var flere frivillige, der deltog i den nationale hospicedag og var dermed en vigtig del i, at vi har fået flere frivillige.

For mig er det vigtigt, at de frivillige også får kendskab til det faglige i vores hus. Det er værdifuldt, at de forstår, hvorfor forskellige tiltag for patienterne bliver gjort. Men også den anden vej, det er godt for vores samarbejde, at de professionelle også forstår hvorfor de mange frivillige troligt møder op hver dag. Det er essentielt for, at vi får et helt hus.

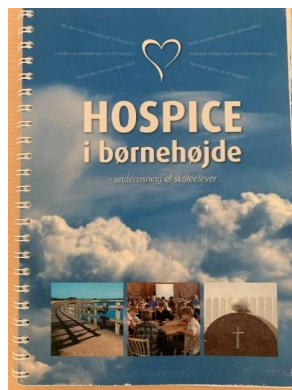
Jeg er gammel spejder (frivillig leder) og for mig er korpsånd en god ting også i et hus som vores. Det har stor værdi, at vi arbejder sammen professionelle og frivillige for vores patienters bedste.

Hospice i børnehøjde

Af Lena Hamm, overlæge

Vi er en lille gruppe, der i foråret 2023 startede op med at tilbyde "Hospice i børnehøjde". Vores kollegaer fra Hospice Limfjorden har udviklet et undervisningsmateriale, som de har undervist os i.

Undervisningen er for børn i 7.-10. klasse, emnet er liv og død. Hvert år mister over 7000 børn i Danmark en forælder, hvor døden har været tæt på den unge og familien i en periode før. Det er velkendt, at vi i Danmark ikke er specielt gode til at tale om død og sorg, og det er her undervisning skal hjælpe til at forberede børn og unge til at kunne møde egen og kammeraternes sorg og krise.

Meningen er, at tabuet om sygdom, død og sorg skal ændres, og eleverne gives værktøj til at møde en kammerat i sorg. Forhåbentligt går de unge så hjem og taler med deres forældre om, hvad de har oplevet, således at emnet også rækker ud til forældrene og giver en dialog i hjemmet.

Emner kan være: at leve med uhelbredelig sygdom, at arbejde på Hospice, assisteret selvmord og aktiv dødshjælp, at være ung og have uhelbredelig sygdom i familien, tegn på at døden er nær, ritualer ved livets afslutning. Vi har en rundvisning og tid til spørgsmål. Vi sætter 2-2,5 time af til en klasse. Foreløbig har vi haft klasser på besøg fra vores lokale skole, og de har givet udtryk for, at de gerne vil fortsætte. Vi har også haft konfirmationshold her. De unge har været nysgerrige, åbne og vi glæder os til at fortsætte og udvikle videre på tilbuddet.

Den nye pedel på Hospice

Af Henrik Birkmose Justesen

Mit navn er Henrik, jeg er 46 år og er ny pedel på Hospice Sjælland. Jeg er gift med Kristina og sammen har vi Vega og Aura, ja og en hund der hedder Ludwig. Jeg bor i Avedøre Landsby i Hvidovre i et hus fra 1951, som vi har renoveret på de sidste 14 år.

Jeg er født og opvokset i Vildbjerg, der ligger mellem Herning og Holstebro, på

den Jydske Hede. Her startede jeg i lære som tømrer hos Sigfred Hoffman i det herrens år 1995. Blev som udlært svend i firmaet i et halvt års tid. Derefter var det blevet min tur til at trække i Dronningens grønne klæder. Jeg blev i forsvaret de næste tre år. Det bragte mig til Prinsens Livregiment i Viborg, Sergent skolen i Sønderborg, Gardehusarregimentet i Næstved hvor jeg havde det sidste hold værnepligtige dernede og sluttede tiden i det grønne tøj med et halvt år på Balkan, nærmere Doboj i Bosnien.

Da jeg kom hjem fra Bosnien, flyttede jeg til København og startede i 2003 som redder elev på Station Taastrup på Vestegnen. I 2010 blev jeg uddannet ambulancebehandler. Var på Vestegnen primært indtil 2016 hvor jeg rykkede til Region Sjælland. Her har jeg kørt på station Holbæk, station Roskilde og til sidst station Kalundborg, hvor jeg var døgnvagt. Så næsten 20 år i en ambulance er det blevet til.

I 2016 havde jeg orlov fra ambulancen og var tre uger på Anker Fjord Hospice, hvor jeg hjalp med at passe min papfar Hans. Her mødte jeg Kristian, deres nuværende pedel og han gjorde en kæmpe forskel for mig, så da jeg tog fra Hvide Sande, havde jeg allerede en lille drøm om at blive pedel på et hospice. Kristian stoppede kort tid efter, men der var lige langt nok fra Hvidovre til Hvide Sande, så jeg søgte ikke hans stilling.

Kort efter jeg var startet på ambulancen igen gik turen flere gange til Hospice Sjælland og en af gangene var frivilligkoordinator Vibeke på vagt. Vi kendte hinanden fra da hun arbejdede i modtagelsen på Glostrup hospital. Hun mente bestemt, jeg skulle herud, så vi lavede en aftale om, at hun skulle give lyd fra sig, hvis der blev en ledig stilling.

De sidste år er intensiteten på ambulancekørslen steget kraftigt og jeg begyndte at mærke det på kroppen. Sommeren 2023 skulle derfor være gået med at finde et nyt arbejde, måske på en skole hvor der var noget interaktion med børnene. Men jeg nåede aldrig så langt. For pludselig lå der en besked fra Vibeke, at jeg skulle overveje at komme ud forbi til en kop kaffe. Den tog vi så sammen med Mustafa i februar måned og 1. april startede jeg som pedel på Hospice Sjælland.

Der har været meget jeg skulle lære, blandt andet at holde fri på helligdage, og der dukker stadig mange nye ting op. Jeg lærer noget nyt hver dag, og noget er heldigvis blevet til rutine.

Jeg har altid brugt mine hænder. Skruede mit legetøj fra hinanden som lille og samlede det igen. Cyklede ud til min bedstefar og kørte på alt hvad han havde der kunne køre på gården. Renoverede en knallert sammen med min far. De bedste timer i skolen var sløjde og metallære. Siden har jeg altid skruet lidt i biler og motorcykler. Med hus projekt og to børn, bliver der ikke skruet biler længere, men det bliver stadig til lidt på motorcyklerne. I 2017 var vi 15 gutter der kørte Jylland, rundt langs kysten, og her var vi forbi Anker Fjord Hospice og der var sågar en enkelt patient der fik en tur på en af motorcyklerne.

Ud over at få olie på fingrene, er jeg en ivrig lystfisker, hvor jeg bruger en del tid på kysterne i waders. Jeg holder også meget af at snitte skeer og andre træredskaber.

Mit arbejde på Hospice Sjælland spænder vidt. Der skal køres skrald ud fra skyllerum, der skal hentes medicin på Roskilde Sygehus, nogen gange længere væk, senge, vogne, cykler, springvand, kørestole, borde, døre, vinduer skal serviceres. Der skal laves brandeftersyn. Alle de små ting der dagligt går i stykker skal laves, så det ikke generer husets øvrige brugere. Lige nu er vi i gang med at få vores nye nødstrømsgeneratorer op og køre. Der bestilles tøj og andre forbrugsvarer og disse sættes på plads.

Som noget nyt hjemtager vi havearbejdet til næste år, så jeg skal have støvet mine grønne fingre af. Mit arbejde er meget afvekslende og samtidig er der faste ting, der også skal gøres.

Jeg er meget glad for den modtagelse, jeg har fået på Hospice Sjælland. Det har været så positivt. Jeg er kommet til et punkt, hvor jeg igen nyder at stå op om morgenen og køre på arbejde. Jeg føler jeg er landet på den helt rigtige hylde. For mig er det givende at finde løsninger på udfordringer hver dag og at være en del af et team, der er med til at give patienterne den bedst mulige sidste tid.

Stjernestunder i hverdagen

Af Karen Margrethe Lund

Jeg holder af hverdagen Mest af alt holder jeg af hverdagen

Sådan starter et kendt digt af Dan Turéll, og sådan har jeg det som frivillig på Hospice Sjælland, hvor vi er så privilegerede at kunne være med til at præge hverdagen med små stjernestunder, når vi arrangerer forskelligartet underholdning i Orangeriet, i spisestuen og ja sågar udenfor på terrassen eller på parkeringspladsen.

Vi kan takke Støtteforeningen for, at vi bliver bakket op økonomisk, så vi kan betale evt. honorar til nogle af kunstnerne, vingaver eller en flot buket til andre. Traditioner og årets mærkedage og højtider betyder noget for os alle og ikke mindst for vore patienter og deres pårørende. Derfor er det af stor værdi med Støtteforeningens økonomiske opbakning, så vi på forskellig vis kan være med til at skabe liv og glæde i en hverdag, man også kan holde lidt af på Hospice, hvor livet leves – hele livet.

Året indledtes med underholdning af en sangerinde med sin guitar, men "oplevelsen" var, da hendes 7-årige datter fik en mikrofon og sang klokkerent akkompagneret af sin mor.

Senere i januar en egentlig Nytårskur, hvor tonerne fra huset dejlige flygel fyldte orangeriet, og hvor patienter og deres pårørende kunne skåle i Cider eller Asti, nyde kranskekager og petit four og ønske hinanden "godt nytår". Sådan fortsætter vi med en eller anden form for underholdning en gang om måneden – en hverdag – netop for at gøre hverdagen til noget, man kan holde af.

Vi har markeret Fastelavn og Påske og i år gjort mere ud af at fejre Sct. Hans end sædvanlig. Vi havde et Brass Band til at spille på parkeringspladsen og som noget nyt havde vi besøg af en pølsevogn og en lille bar med øl og sodavand. Pårørende og naboer til Hospice kunne købe, medens patienter, der ønskede det enten selv stillede op ved pølsevognen eller fik bragt af frivillige og sygeplejersker. Vi har aldrig

set så mange patienter i senge, kørestole eller med rollatorer udenfor på terrasse og indgangsparti. På grund af brandfare undlod vi at brænde bål, men en båltale fik de. Så det var en rigtig fornøjelig Sct. Hans Aften. Og overskuddet

fra salget er overført til Støtteforeningens konto. Herfra kan det så anvendes til nye aktiviteter.

Og hvad er der så at markere resten af året? – Der er høstfest, hvor huset pyntes i efterårets tegn og der serveres en speciel middag for patienter, pårørende, personale og frivillige. Middagen slutter med musikalsk underholdning – se billederne herunder.

Halloween markeres med hyggelig/uhyggeilig pyntning i huset. Til december julepyntes hele Hospice og hver Advents søndag er der underholdning om eftermiddagen. Til jul hører også gløgg og æbleskiver, som serveres i forbindelse med underholdningen.

Vi er meget glade og taknemmelige for at have midler til at kunne gøre **hverdagen – og mange andre dage – til stunder, man kan holde af.**

Et kor af frivillige synger i Orangeriet på Hospice den anden tirsdag i hver måned. På billedet glæder koret en patient, der ikke havde kræfter til at komme i Orangeriet, med sang på patientens terrasse.

Sundhedsdagen i Roskilde

Af Ingelise Møller

Den 2. september summede det allerede fra morgenstunden af liv på Hestetorvet af foreninger og organisationer, der gjorde deres telte klar til den officielle åbning kl.10. Medlemmer af Støtteforeningen havde også travlt med at lægge diverse pjecer og foldere frem, både om Hospice Sjælland og Støtteforeningen. Der blev pustet balloner op til børnene, en fiskedam ligeledes til børn blev gjort klar og gaver til vores amerikanske lotteri blev lagt frem.

Vejrguderne var heldigvis med os – en skøn sensommerdag, så det tegnede godt, idet vejret altid har betydning for de besøgende.

Den officielle åbning blev foretaget af borgmester Tomas Breddam, men desværre var det ikke alle, der kunne høre hans tale pga. manglende højtalere. Men det kunne vi derimod, da Roskilde Garden, som et led i åbningen, kom

forbi og spillede nogle numre, så en festlig start på dagen.

Besøgende var begyndt at strømme til inden åbningen og der var stor interesse for Støtteforeningens telt af både børn og voksne – nok også pga. af vores lotteri og fiskedam.

Hospice Sjællands nye frivillig-koordinator var også til stede, og havde i dagens anledning lavet en pjece om det at være frivillig på hospice.

Det var glædeligt at opleve, at Hospice ikke længere er et tabu emne. Vi fik mange gode samtaler med borgere, som enten selv havde besøgt familie eller venner på Hospice Sjælland, eller hørt om det fra andre. Og jeg må sige, at der var stor ros og taknemmelighed til vores hospice.

Ved sådanne arrangementer håber vi altid på, at flere vil melde sig ind i Støtteforeningen. Det er desværre ikke altid det lykkes, men vi har succes med at få udbredt kendskabet til Hospice. Dejligt var det også, at vi på Sundhedsdagen fik nogle nye frivillige.

Sorg er som et landskab

Af Christina Ørskov Christensen, hospicepræst

Uden for de store vinduer på Hospice Sjælland åbner udsigten sig i marker og enge. Gårde og områder med skov og træer ligger spredt i det åbne landskab. Herfra kan vi følge med i årets gang – alle os som kommer i huset. I denne tid melder efterårets farver sig. De sorte marker er pløjet. Løvet falder til jorden. Et landskab fortæller på sin egen stille måde om tidens gang. Her genkender vi livets bevægelse og kan ofte spejle vores egne stemninger og erfaringer.

Tidligere på året inviterede Støtteforeningen til en tema-aften om sorg med lektor og tidligere hospicepræst Ole Raakjær. Omkring 100 mennesker mødte op i Trekroner Kirke for måske at blive klogere på denne del af livet. Uden for vinduerne var forårsblomsterne godt på vej. Luften var lun og alting spirede grønt. "Hvordan kommer jeg videre?", sagde Ole Raakjær. "Det spørgsmål kan vi ofte stille os selv, når vi oplever at miste et kært menneske, og når det at leve videre uden det menneske forekommer helt uvirkeligt." Af og til hører vi spørgsmålet formuleret fra omgivelserne: "Nu må du også se at komme videre". Men, som Ole formulerede det: "Sorgen er ikke en tunnel man skal igennem, men *et landskab*, man skal leve i. Og leve med."

For ligesom sorg ikke er en sygdom, - men den ubærlige pris vi må betale for at elske, ja, så er sorg heller ikke noget vi "bare må komme igennem" og væk fra. Sorgen over et elsket menneske bliver en livslang følgesvend. Et landskab man resten af livet må søge at leve i. Sorg er lidt som at dumpe ned i et ukendt landskab – uden at have noget kort at navigere efter.

Sorg er ikke et problem med en løsning og en afslutning. Men bliver sorgen da aldrig mindre? Det korte svar er nej. Sorgen vil vedblive med at være nøjagtig så stor som kærligheden var. Og alligevel *gør* tiden noget ved os, så der *med tiden* kan blive plads til andet og mere end sorgen. I al den tid har vi brug for, at nogen bærer med og lytter til sorgen, tomrummet, lytter

til tårer der falder. Lytter uden at ville fixe eller gennem velmenende ord at ville fjerne sorgen. Sorg er som et landskab. Vi har ikke magt over sorgen. Alligevel kan den med tiden ændre karakter.

I sit oplæg refererede Ole Raakjær også til ord af Johannes Møllehave: Hvis to mennesker elsker hinanden, så kan det kun ende ulykkeligt. Selvom de elsker hinanden til det sidste, så dør de ikke samtidig. Den ene efterlader en smerte hos den anden, så ulykken er indbygget... Jeg kan ikke elske uden at vide, at ulykken bor i at sige ja. Men hvis det skulle få en til at mene, at man skulle lade være med at binde sig, så vil jeg svare: Tværtimod. Skynd dig at få noget, du kan blive ulykkelig over!

Studie- og inspirationstur

Af Jette Hansen, frivillig

Onsdag d.25/10 mødtes 20 frivillige på Hospice Sjælland, hvor en bus ventede for at køre os til Lolland – nærmere betegnet til Svanevig Hospice, hvor vi var inviteret på besøg.

Trods tåge og regn var der en super stemning i bussen med en masse snak og frivillige imellem. Efter nogle timers kørsel nåede vi frem til Svanevig Hospice, hvor vi fik en hjertelig velkomst af 8 frivillige og deres frivilligkoordinator. Vi blev budt på kaffe og boller, mens vi så en

film om Svanevig Hospice, der har plads til 14 patienter.

En af deres mandlige frivillige, fortalte om et par succesfulde tilbud, de havde haft i 2 år. En vandrekulde kun for mænd, der havde mistet en pårørende, hvor de mødtes og gik tur hver 14. dag. Ligeledes havde de en spiseklub også kun for mænd, hvor der var stort fremmøde. De havde forsøgt med en vandrekulde for kvinder, men der havde været en meget lille tilslutning.

Vi hørte om deres besøgstjeneste. I tilfælde hvor sygeplejerskerne vurderer, at en patient kan have behov for at få et ugentligt hjemmebesøg af en frivillig, grundet manglende netværk, kan dette etableres.

Der var også en klub for udskrevne patienter, hvor de mødtes til fælles spising og samvær sammen med en ledsager.

De frivillige fortalte om deres planlægning af udflugter, bankospil, blomstergruppe og hvordan de arbejder med livsfortællinger og afskedsbreve. Grundet den geografiske beliggenhed, er der en stor opbakning og støtte fra lokalområdet. Deres støtteforening har ca. 1200 medlemmer.

Vi fik en rundvisning i de meget smukke rammer på Svanevig. Patienternes lejligheder er lyse og rummelige, og alle med den smukkeste udsigt. Fællesarealerne er meget store, men indrettet så der er mange små nicher hvor pårørende og patienter kan finde ro og fred. Der er en lille pavillon i haven, hvor der er udsigt over fjorden.

Vi blev beværtet med dejlig frokost, og sluttede af med en lille gåtur rundt om hospice, inden turen gik hjem til Hospice Sjælland igen. En dejlig og inspirerende dag.

Nyt fra bestyrelsen

Af Hanne Høyer Pedersen

Jeg håber, at læserne via de forskellige indlæg i Nyhedsbrevet får et indtryk af, hvad Støtteforeningen bidrager med. Om arbejdet i bestyrelsen kan jeg oplyse, at vi siden generalforsamlingen i maj bl.a. har påbegyndt arbejdet med to emner, der blev drøftet på generalforsamlingen, nemlig fornyelse af foreningens hjemmeside og udarbejdelse af budget til fremlæggelse på generalforsamlingen i 2024.

Som den erfarne læser måske er opmærksom på, har Nyhedsbrevet ændret format. I bestyrelsen havde vi besluttet, at vi med henblik på at opnå en besparelse selv ville printe nyhedsbrevene. Men efter nærmere overvejelser blev denne beslutning ændret. Så nu har vi blot selv sat Nyhedsbrevet op og får det så trykt hos en anden og billigere leverandør end tidligere. I skrivende stund er vi spændte på resultatet, men vi håber selvfølgelig, at det bliver godt. Men den nye mere økonomiske løsning viser også med al tydelighed, at vi har behov for flere personer i bestyrelsen, der har erfaring med at arbejde med Office pakken.

På Hospice har vi i flere år haft en lille reol, hvorfra vi har solgt forskellige varer. Vi har for nylig købt et vitrineskab til vores varer, som nu præsenterer sig bedre, ligesom vi har fået fornyet udvalget af varer. Det har haft en meget positiv indvirkning på varesalget.

I Nyhedsbrev nr. 1/2023 nævnte jeg torvedagen på Trekroner Torv, som vi holdt den 15. april. Vi ville gerne udbrede kendskabet til hospicetanken og gøre Hospice Sjælland mere kendt og synligt i nærområdet, ligesom vi gerne ville gøre opmærksom på foredraget i Trekroner Kirke den 27. april (se omtalen af arrangementet side 11). Trods en kraftig blæst, hvor vores balloner og telt var ved at blæse væk, havde vi en dejlig dag.

Den 2. september deltog Støtteforeningen igen i år i Sundhedsdagen i Roskilde Kommune. Sammen med andre foreninger var Støtteforeningen med til at skabe en festlig dag med masser af aktiviteter på Hestetorvet. Læs mere om Sundhedsdagen side 10. På billedet til højre taler borgmesteren og Roskilde Garden ses i baggrunden.

Gældende for begge ovennævnte aktiviteter er at vi mødte mange positive mennesker, der udviste stor interesse for sagen og for at være frivillig på Hospice. Vores amerikanske lotteri til de voksne og fiskedam til børnene var meget populært – med meget flotte gevinster doneret af butikkerne i Roskilde – og gav os et pænt overskud.

Torsdag den 7. september 2023 stod Hospice Lederforening Danmark bag et landsdækkende arrangement, hvor Danmarks 19 hospicer og to børnehospicer bød indenfor i anledning af National Hospicedag. På Hospice Sjælland kunne gæster møde personalet, få en guidet tur af en frivillig og få en snak med repræsentanter for Støtteforeningens bestyrelse. På den måde fik de besøgende et indblik i dagligdagen på hospice.

Et af foreningens formål er at støtte op om det frivillige arbejde på Hospice. Det kan være i form af fx uddannelse, netværksdannelse eller sociale arrangementer. Aktuelt har Støtteforeningen betalt størstedelen af kuvertprisen til en dejlig sommerfest for de frivillige, som frivilligkoordinator Vibeke havde arrangeret på Restaurant Vigen den 30. august. Sommerfesten erstatter den årlige julefrokost. Vi havde en dejlig aften, nød de smukke omgivelser, den gode mad, hinandens selskab og skønne toner på klaveret af frivillig Mikkel.

Det var en fornøjelse at være med til at give de frivillige en god aften. Det er så vejfortjent med det store arbejde, alle frivillige yder. Der er ingen tvivl om, at både patienter og pårørende kan mærke den entusiasme, glæde og stolthed over at være en del af Hospice Sjælland, alle frivillige udstråler.

Endelig kan jeg nævne, at Støtteforeningen bevilgede penge til bustransporten til de frivilliges besøg på Svanevig Hospice på Lolland. Frivilligkoordinator Vibeke havde stået for planlægningen af en meget vellykket tur, hvor vi fik masser af gode idéer med hjem. Læs mere side 12.

Alt i alt håber jeg, at bestyrelsens arbejde skaber værdi for både patienter og pårørende, for de frivillige og for Hospice Sjælland.

Indbetalinger til Støtteforeningen

Gaver med **ret til fradrag** indbetales til konto

Reg.nr. 2540, kontonummer 4394 235 259

Navn, adresse og CPR-nummer skal oplyses. Indberetning til SKAT sker automatisk.

Kontoen administreres af Hospice Forum Danmark, som en gang i kvartalet informerer Hospice Sjælland Støtteforening om indbetalte gavebeløb og overfører disse til vores bankkonto.

Gaver og arv **uden ønske om fradrag**

Reg.nr. 2290, kontonummer 3490 763 855

Navn, adresse og indbetalingsart bedes oplyst.

Betaling af det årlige **kontingent** bedes ske ved brug af det indbetalingskort, Støtteforeningen sender til medlemmer inden udgangen af januar måned og ved hjælp af kode +71. Dermed sikres korrekt registrering i medlemssystemet.

Kontingent i 2023: 125,- kr. for enlige.   200,- kr. for ægtefæller/samboende.

Alternativt ved bankoverførsel til reg.nr. 2290, kontonummer 3490 763 855.
Oplys venligst medlemsnummer, navn og adresse.

Støtteforeningen har også MobilePay

Nr. 85 36 24

Oplys venligst indbetalingsart samt navn og adresse.

Bestyrelse

Hanne Høyer Pedersen, Jyllinge (formand), tlf. 27 30 02 22
Jytte Frykman Hansen, Solrød Strand (næstformand), tlf. 40 28 51 87
Vibeke Møller Mortensen, Holbæk (kasserer), tlf. 26 24 40 58
Ingelise Møller, Roskilde (sekretær), tlf. 29 79 99 70
Hannelore Reisz, Greve, tlf. 23 67 53 73
Anne-Lise Kaare Stehn Hansen, Svogerslev, tlf. 51 30 70 52
Preben Onsberg, Jyllinge, tlf. 22 43 85 50

Hospice Sjælland Støtteforening

CVR-nr.: 3200 9085
Mail: formand@hosjstf.dk

Følg os på Facebook Hospice Sjælland Støtteforening
og på Støtteforeningens hjemmeside – www.hosjstf.dk